

der Ausg. so zu verbessern). Vgl. पूर्व०.

शोशपक (wie eben) adj. (चतुर्थेयेषु) gaṇa ग्रोहणादि zu P. 4, 2, 80.
शोशपायनै (wie eben) m. metron. gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. N. pr.
eines Lehrers VP. 283. Bṛā. P. I, xxxviii. fg. Verz. d. Oxf. H. 55, b, 42.
शोशपायनि 56, a, 2.

शोशपायनक adj. (f. ०निका) von Śāṃcapājana verfasst: संकिता
Verz. d. Oxf. H. 56, a, 5, 6.

शोशपायनि s. u. शोशपायन.

शोशपास्थल adj. von शोशपास्थल P. 7, 3, 1, Schol.

1. शाक (von 1. शक्) m. Macht, Vermögen H. an. 2, 18. Med. k. 35.
2. शौक (von 2. शक्) m. Hilfe, Unterstützung: शचीवतस्ते पुरुशाक
शाका: RV. 6, 24, 4. auch scheint पुंस्यं शाके (शक्?) 5, 15, 2 hierher zu
gehören. — Vgl. पुरु० hilfreich.

3. शार्क (wie eben) adj. hilfreich; m. Helfer, Gehilfe: सं ता इन्ने मस-
जदस्य शार्क: RV. 5, 30, 10. 6, 19, 4. 10, 55, 6.

4. शाक 1) m. (dieses nicht zu belegen) und n. gaṇa अर्थचादि zu P.
2, 4, 31. essbares Kraut, Gemüse; vegetabilische Kost überh. AK. 2, 4, 5, 1.
23. 2, 9, 34. H. 963. an. 2, 18. Med. k. 35. मूलपत्रकरीरायफलकाण्डा वि-
वृत्ता: । त्वकपुष्पं कवकं शाकं दशधा H. 1183, fg. Çāṅkh. Gṛh. 1, 11, 3.
12. Gobh. 3, 5, 4. 4, 4, 14. Kauç. 126. Ind. St. 3, 399. M. 2, 246. 3, 226.
4, 250. 5, 119. 6, 5. स्थलत्रैदकशाकानि 12. 15. 7, 132. 8, 331. Jāñ. 1, 182.
214. Çānt. 3, 5. MBh. 3, 203. 7092. fgg. 5, 1402. 12, 9814. ०दीप्ता 13, 360.
2938. 2771. शण० 5046. 14, 2840. Hāiv. 7845. Suçr. 1, 70, 5. 6. 216, 4.
219, 6. 2, 45, 15. 342, 20. Spr. (II) 2674. (I) 3323. Varāh. Bh. S. 76, 12.
Bṛh. 17, 1. Kāthās. 5, 133 (शाकाशनं zu lesen). Rāśa-Tar. 5, 49. Mārk.
P. 13, 32. 29, 32. 91, 43. Bṛā. P. 1, 15, 11. Dhūrtas. 79, 14. Verz. d. B.
H. No. 933. 989. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 35. 86, a, 19. शाकस्य तेत्रम् Ha-
lā. 2, 9. शाकाहार Spr. (II) 1987. Ind. St. 3, 399 (fälschlich शाकहार).
Accent eines auf शाक auslautenden comp. (मिमे) P. 6, 2, 128. मुद्रशौ-
कम् Schol. — 2) m. Tectona grandis H. an. Med. Ratnam. 194. Āçv.
Gṛh. 2, 7, 6. Kauç. 30. 116. MBh. 6, 128. Colebr. Alg. 315. Journ. of
the Am. Or. S. 6, 558 (०शाकादिषु zu lesen). ०फल Suçr. 1, 141, 3. ०बीज
377, 12. 138, 4. 137, 19. 305, 16. ०त्वच् 2, 94, 1. 284, 3. Varāh. Bh. S. 54,
105. 79, 2. 13. fgg. VP. 199. Bṛā. P. 5, 20, 24. Acacia Sirissa (शिरीष)
Roxb. Çābdar. im ÇKDa. — 3) m. (vollständig ०दीप) N. eines Dvīpa
(nach einer darin stehenden Tectona grandis so genannt) Traik. 2, 1, 4.
H. an. Med. MBh. 6, 408. fgg. 12, 406. fg. VP. 166. 199. Mārk. P. 53, 18.
80. 54, 6. 106, 40. Bṛā. P. 5, 1, 32. 20, 24. Pañśā. 2, 2, 80. fg. Colebr.
Misc. Ess. 2, 179. Verz. d. Oxf. H. 32, a, 31. 33, a, 13. 41, a, 36. — 4) N.
pr. einer Oertlichkeit Colebr. Misc. Ess. 2, 179. — Vgl. शार्द्र०, उत्पल०,
काल०, गर्दभ०, तिक्त०, डुः०, पत्र०, बालेय०, मद्र०, मद्रा०, राज०.

5. शाक (von 2. शक्) 1) adj. zu den Indoscythen —, zu ihrem Fürsten
in Beziehung stehend; m. n. (sc. संवत्सर, अब्द u. s. w.) Çaka-Jahr (be-
ginnt 78 n. Chr.). ०काल Weber, Gort. 101, 3. तस्मिन्नुक्ते तस्मिन्मासे
तस्मिन्दिने Utpala zu Varāh. Bh. 8, 10. Verz. d. Oxf. H. 194, No. 445.
Aera überh. Z. d. d. m. G. 23, 308. 24, 398. — 2) m. N. pr. eines Man-
nes gaṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98. eines Fürsten H. an. 2, 18. शाकान्वय
Verz. d. Oxf. H. 274, b, N. 2. — 3) m. pl. N. pr. eines Volkes Tāran. 82.

128 fehlerhaft für शक; eben so ०मद्रासमत 2.

शाकचुक्रिका (4. शाक + चु०) f. Tamarindenbaum Rāśan. im ÇKDa.

शाकजगर्थ (4. शाक + जगर्थ) adj. (f. आ und ३) P. 4, 1, 53, Schol.

शाकजम्बु N. pr. einer Oertlichkeit; davon adj. शाकजम्बुक P. 4, 2,
119, Schol.

1. शाकट (von शकट) 1) adj. an einen Karren gespannt, einen Kar-
ren ziehend P. 4, 4, 80. AK. 2, 9, 64. H. 1261. Med. f. 55. einen Karren
füllend u. s. w. Med. भार Karrenlast AK. 2, 9, 88. m. dass. = 20 तुला
H. 885. — 2) m. ein best. Baum, = श्रेष्मास्तक Rāśan. im ÇKDa. — Vgl.
वह्निशाकटपोतिका.

2. शौकट (von 4. शाक) n. am Ende eines comp. = शाकिन ein mit —
bestandenes Beet oder Feld P. 5, 2, 29, Vārtt. 9. इत्तु० Schol. Vor. 7, 79.
— Vgl. शाक०.

शाकटायनै (von शकट) m. patron. gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. N. pr.
eines Grammatikers Bühler bei Benfey, Orient und Occident 2, 691. RV.
Pañś. 1, 3, 13, 16. VS. Pañś. 3, 8. 86. 4, 4, 188. AV. Pañś. 2, 24. Comm. zu 6.
4, 1, 30. Nir. 1, 3, 12. fg. P. 3, 4, 111. 8, 3, 18. 4, 50. Ind. St. 1, 103. 105. Mack.
Coll. 1, 160. Wilson, Sel. Works 1, 280. Pravarādh. in Verz. d. B. H. 56,
11. Verz. d. Oxf. H. 23, b, N. 4. 34, a, 8. 113, b, 8. 160, a, 29. 162, b, 27.
175, b, 2. 183, a, 1. 185, b, 16. ein Gesetzgeber 279, b, 13. Verz. d. B. H.
62, 1. No. 1028. अभिनव० 176, b, 1.

शाकटायनि m. wohl = शाकटायन Verz. d. Oxf. H. 34, a, 10.

शाकटिक (von शकट) m. Kärner Varāh. Bh. S. 10, 4, 13, 2. Pañśā.
ed. orn. 4, 14. ०वृत्तत Sarvadarçanas. 71, 8.

शाकटीकर्ण adj. von शकटी-कर्ण gaṇa मुवास्वादि zu P. 4, 2, 77.

शाकटीन (von शकट) m. Karrenlast, = 20 तुला H. 885.

शाकतरु m. = 4. शाक 2) Tectona grandis Çābdar. im ÇKDa.

शाकदास m. N. pr. eines Lehrers mit dem patron. Bhāḍitājana
Ind. St. 4, 373.

शाकद्वीप s. u. 4. शाक 3).

शाकनिका s. राज०.

शाकन्धर्व्य m. patron. von शकन्धु gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151.

शाकधैर्य m. patron. von शकधि gaṇa पुत्रादि zu P. 4, 1, 123.

शाकपत्र m. eine best. Pflanze, = शिमु Rāśan. im ÇKDa. n. ein Blatt
der Tectona grandis Suçr. 1, 28, 12. wohl = पत्रशाक Blättergemüse
Mārk. P. 13, 29.

शाकपार्थिव m. = शाकप्रिय: पार्थिव: Siddh. K. zu P. 2, 1, 69.

शाकपिण्डी f. Çāñh. in Ind. St. 5, 294.

शाकपूणि (von शकपूणि) m. patron. N. pr. eines Grammatikers Nir.
3, 11. 8, 5. 6. 14. 12, 19. 13, 10. 11 (vgl. Erl. S. 222). Çāñh. Gṛh. 4, 10.
Nid. 4, 9. AV. Pañś. in Verz. d. B. H. 92, 12. Ind. St. 1, 105. VP. 3, 4,
23. Verz. d. Oxf. H. 54, b, 36.

शाकपूत (von शकपूत) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 239, a.

शाकपूणि fehlerhaft für शाकपूणि.

शाकपात m. pl. N. pr. eines Volkes Mārk. P. 59, 14.

शाकबालेय m. eine best. Pflanze, = ब्रह्मपट्टि Rāśan. im ÇKDa. —
Vgl. बालेयशाक.

शाकबित्त्व m. die Klerpflanze Çāñh. im ÇKDa. ०क m. desgl. ÇKDa.